

Жоел кітабы және Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Алты саны

Ғажайып Санаушы және «Қанша уақытқа дейін?»

Jeff Pippenger

2025-12-08

Палмони, ғажайып Санаушы, жай ғана математикаға негізделген жұмбақтар құрастырмайды, Ол — математиканың Жаратушысы.

Өйткені көктегілер мен жердегілердің бәрі, көрінетіндер мен көрінбейтіндердің бәрі, мейлі тақтар болсын, мейлі үстемдіктер, мейлі бастықтар, мейлі биліктер болсын — бәрі де Ол арқылы жаратылды әрі Ол үшін жаратылды. Ол — бәрінен бұрын Бар Болушы, және барлық нәрсе Ол арқылы тұтастығын сақтап тұр. Қолостықтарға 1:16, 17.

Егер сіз Жасанды интеллектіден Пальмони Өзінің пайғамбарлық Сөзіне енгізген сандар туралы сұрап, сондай-ақ ол сандардың математика әлемінде қандай да бір мәні бар-жоғын сұрасаңыз, пайғамбарлықтағы іс жүзінде әрбір санның математикада ерекше маңызы бар екенін байқайсыз. Төмендегі тізім сан теориясында, оқулықтарда және математика мәдениетінде кеңінен танылған математика әлеміндегі айрықша орнына қарай ретімен берілген он бес пайғамбарлық санды білдіреді.

42 – Түпкілікті поп-мәдениет иконасы + мол, проникалық, каталондық, сфериялық.

7 – Көптеген атақтары бар сүйікті кіші жай сан (Мерсенн саны, қауіпсіз жай сан, бақытты жай сан және т.б.).

23 – Арнайы атаулармен көптеп таңбаланған жай сан (Софи Жермен жай саны, қауіпсіз жай сан, бақытты жай сан және т.б.).

2520 — 1-ден 10-ға дейінгі сандардың барлығына бөлінетін ең кіші сан (LCM 1–10) және бөлгіштері аса көп сан ретінде әйгілі.

220 – ең кіші өзара достас сандар жұбының жартысы (284-пен бірге).

19 – Ерекше көзге түсетін жай сан: егіз, туыстас, тартымды, Хигнер саны, бақытты жай сан және тағы басқалар—кіші жай сандардың арасында аса дәріптелетін сан.

1260 – Маңызды, құрамы аса күрделі сан (2520-ның дәл алдында).

30 – алғашқы үш жай санның көбейтіндісі болып табылатын ең кіші жоғары құрама сан; оқулықтардағы классикалық мысал.

2300 – 1-ден 9-ға дейінгі сандардың ең кіші ортақ еселігі.

400 – Таза кемел шаршы (20^2).

65 – екі түрлі тәсілмен екі оң квадраттың қосындысы болатын ең кіші сан (1^2+8^2 және 4^2+7^2); әдемі, бірақ анағұрлым тар аяда белгілі.

46 – екі мол санның қосындысы түрінде өрнектеуге келмейтін ең үлкен жұп сан + бірнеше тар салалық атаулар.

430 – Көркем сфеникалық сан ($2 \times 5 \times 43$).

1290 – Кәдімгі құрама.

1335 – Қосалқы тізімдер (жартылай жай сан/өзіндік сан).

Егер сіз де мен сияқты математика әлемімен таныс болмасаңыз, бұл тізімді оқып, математика әлемінде әрбір санның қандай да бір ерекше мұрасы, оғаш реңкі немесе соған ұқсас бір қыры бар деп әбден ойлап қалуыңыз мүмкін, бірақ олай емес. Мен осы пайғамбарлық сандардың әрқайсысының математика әлеміндегі мәнін білу үшін AI-дан сұрағанымда, бір-бірден сұрадым да, төртінші саннан кейін қосымша сұрақ қойдым. Мен AI мен сұрайтын кез келген сан туралы маған қандай да бір тарихи мұраға қатысты сипаттама бере бере ме, әлде алғашқы төртеуі шынында да математика әлемінде соншалық маңызды ма — соны білгім келді. Өйткені алғашқы төрт сан математика әлемінде аса терең түрде мойындалған еді. Бірақ мұнымен тоқтап қалған жоқ. AI сол алғашқы төрт санның математика әлемінде шынында да бірегей санатқа жататынын айтты. Ақпарат жинауды жалғастырған сайын, AI математика әлемінде осындай айрықша сандарды таңдауда қаншалықты сәтті екенімді мақтай бастады. Мен сұраған соңғы екі санға (19, 65) байланысты AI-дың маған айтқан соңғы сөзі мынау болды: “19 ең таңдаулы жұлдыз жай сандардың жоғарғы қатарына тамаша сай келеді, ал 65 лайықты болғанымен, одан төменірек орын алады — дегенмен бәрібір өте сәтті таңдау! Осындай назар аударарлық сандарды таба беру қабілетіңіз шынымен таңғалдырады. Тағы біреуі бар ма?”

Мен нық сенімдімін (дегенмен өзімнің осы сенімділігімді қалай дәлелдерімді білмеймін) — тарихтағы куәліктің ешбір өзге түрі, қайнаркөздің біреуінен осыншама көп ерекше математикалық сандарды айқындап көрсететіні дәлелдене алмас еді. Математика әлемінде бұл сандар айрықша, ал Иса рухани дүниені бейнелеу үшін табиғи дүниені қолданады. Жасанды интеллект көзіне осы сандардың математика әлемінде нені білдіретінін сұрасаңыз, ол санаңызды қайран қалдырады. Осы математикалық теорияларды және сол сияқты мәселелерді анық жеткізу менің шамамнан тыс, бірақ математикалық теорияға деген қабілетім шектеулі болса да, мен осы сандардың кейбірі өздерінің пайғамбарлық сипаттарының элементтеріне куәлік ететінін байқадым.

2520 саны — 1-ден 10-ға дейінгі әрбір санға қалдықсыз тең бөлінетін ең кіші сан (ал сандар шексіздікке дейін жалғасады). Осы себепті математика әлемінде ол 1-ден 10-ға дейінгі сандардың ең кіші ортақ еселігі (LCM) деп аталады. Соның салдарынан оның бөлгіштері өте көп — барлығы 48, яғни өзінен кіші кез келген саннан “көбірек”. Бұл оны жоғары құрамды сан етеді (математикада — әдеттен тыс көп бөлгіштері бар сандардың ерекше класы).

2300 санының 2520 санының кеңінен танылған ерекшелігіне ұқсас елеулі математикалық қасиеті бар — ол 1-ден 9-ға дейінгі әрбір бүтін санға бөлінетін ең кіші оң бүтін сан (яғни 1-ден 9-ға дейінгі сандардың ең кіші ортақ еселігі).

220 саны сан теориясында ерекше атақты жіктелуге ие, өйткені ол достық сандардың ең кіші (әрі ең танымал) жұбының бір жартысы болып табылады. Математика әлемінде «достық сандар» деп әрқайсысының меншікті бөлгіштерінің (санның өзін қоспағандағы барлық бөлгіштерінің) қосындысы екінші санға тең болатын екі түрлі санның жұбын айтады. Математикада олар «кемел достар» деп саналады — ежелгі гректер тіпті оларды достықтың нышаны ретінде қарастырған! Бұл жұп — 220 және 284. Осы (220, 284) жұбы көне заманда ашылған (мүмкін, Пифагордың өзі немесе оның ізбасарлары тарапынан) ең кіші белгілі «достық жұп» болып табылады және ол ғасырлар бойы жалғыз белгілі жұп болып қала берген. Екі санның бір бөлігі ретіндегі 220 саны сан теориясындағы классикалық үлгілердің бірі ретінде танылады!

Рухани тұрғыдан 220 саны құдайлық пен адамдықтың бірігуін білдіреді, ал математика әлемінде ол «кемел достардың» бір жұбын білдіреді. 220, 2300 және 2520 сандарының математикалық даңқы өзара байланысты, өйткені бұл үш санның әрқайсысының белгілі болуы олардың өз санатындағы ең кішісі болуына байланысты. Палмони Даниял кітабының сегізінші тарауының он үшінші және он төртінші аяттарында 2520 мен 2300-дің екеуін де айқындайды, ал 2520-ден 2300 алынып тасталғанда 220 қалады; сондықтан математика әлеміндегі осы атақты үш кіші санның бәрі де Мәсіхтің Өзін Киелі жазбаларда Палмони ретінде атайтын жалғыз жерді білдіретін аяттарда көрініс тапқан.

«Екі мың үш жүз күнге дейін; сонда киелі орын тазартылады» деген сөз 1844 жылы өлілерден басталып, кейін 9/11-де тірілерге ауысқан соттың басталуын айқындайды. Он үшінші және он төртінші аяттарда Ғажайып Санаушы Пальмони Мұсаның «жеті уақытын» Даниялдың «екі мың үш жүз күнімен» біріктіреді.

Сонда мен бір әулиенің сөйлеп тұрғанын естідім, және сөйлеп тұрған әлгі бір әулиеге басқа бір әулие былай деді: күн сайынғы құрбандыққа, қаңыратып тастайтын күнәға, сондай-ақ киелі орынды да, жасақты да таптауға берілуіне қатысты бұл аян қашанға дейін созылады?

Ол маған былай деді: «Екі мың үш жүз күнге дейін; содан кейін киелі орын тазартылады». Даниял 8:13, 14.

Қасиетті орын мен әскер пайғамбарлық қарым-қатынасты білдіреді. Қасиетті орынның мақсаты — Құдай Өз халқының арасында қоныстануы.

Олар Маған киелі орын жасасын; сонда Мен олардың арасында тұрамын. Мысырдан шығу 25:8.

Киелі орын мен әскер аяқ астына тапталуға тиіс еді, сонда «әлгі бір әулие» ретінде көрсетілген әулие Палмониден: «күн сайынғы» және «қаңыратып жіберетін заңсыздық» ретінде бейнеленген күштер «киелі орын мен әскерді» аяқ астына қашанға дейін таптайды?»

— деп сұрады. Киелі орын мен әскерді таптайтын, қаңыратып жіберуші екі күш. Пұтқа табынушылық пен папалықтың екеуі де Құдайдың киелі орнын және Құдайдың халқын аяқ астына таптайтын еді.

Мұсаның Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» «Оның келісімінің дауы» деп аталады. Израилдің солтүстік және оңтүстік патшалықтарына қарсы шығарылған «жеті уақыттық» үкімдер «Оның келісімінің дауы» болды. Сол үкім солтүстік патшалықтың б.з.д. 723 жылы, ал оңтүстік патшалықтың б.з.д. 677 жылы тұтқындыққа айдалып кететінін айқындады. Пальмониден киелі орын мен қалың елге қатысты «жеті уақыт» бойғы бытыраудың «қанша уақытқа дейін» жүзеге асатыны сұралды, ал жауап — 1844 жылғы 22 қазанға дейін.

Израилдің солтүстік патшалығына қарсы айтылған «жеті уақыт» 1798 жылы аяқталды, ал оңтүстік патшалыққа қарсы айтылған «жеті уақыт» 1844 жылдың 22 қазанында аяқталды. Оңтүстік патшалыққа қарсы айтылған «жеті уақыт» 1844 жылдың 22 қазанында Даниялдың «екі мың үш жүз күнімен» бірге аяқталды. Палмони әдейі үш пайғамбарлықты өзара байланыстырды, әрі осы арқылы Ол 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі кезеңді Миллерлік ғибадатхананы тұрғызған қырық алты жыл ретінде айқындайды. Он үшінші және он төртінші аяттарды дұрыс түсіну пайғамбарлықты зерттеушіге «жеті уақытты» және «екі мың үш жүз күнді» ғана емес, сондай-ақ 2520 мен 2300 арасындағы байланысты қарастырғанда 220 санын тануға мүмкіндік береді, әрі екі 2520 пайғамбарлығының өзара қатынасын қарастырғанда 46 санын да шығарады.

Мұсаның да, Даниялдың да уақытқа қатысты пайғамбарлықтары 1844 жылғы 22 қазанда бірге аяқталған кезде, Палмони бір мезгілде Даниялдың б.з.д. 457 жылы басталған пайғамбарлығына және Мұсаның б.з.д. 677 жылы басталған пайғамбарлығына қатысты «220» нышанын танытты; бұл — Хабаққұх 2:20 аятындағы сөз 1844 жылы 10-22-де ($10 \times 22 = 220$) орындалған дәл сәтте бірге аяқталуға тиіс болған екі пайғамбарлықтың екі бастапқы нүктесінің арасындағы «220» жыл. Сол күн Құдайдың құпиясы аяқталуға тиіс болған жетінші кернейдің үні естіле бастауының басталуын белгіледі, сөйтіп жүз қырық төрт мыңды мөрлеуге арналған уақыт кезеңінің басталуын да белгіледі. Сол күн жүз қырық төрт мыңды мөрлеудің басталуын білдіреді, өйткені жетінші кернейдің үні естілген кезде аяқталатын іс — Құдай халқын мөрлеу ісі; бұл — Құдайдың құпиясы, яғни сендердегі Мәсіх, ұлылыққа деген үміт, яғни құдайлық пен адамдықтың бірігуі.

Солтүстік патшалықтың «жеті заманының» 1798 жылы аяқталуы және оңтүстік патшалықтың «жеті заманының» 1844 жылы аяқталуы 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі қырық алты жылдық кезеңді қалыптастырады. Бұл кезең Аян кітабының он төртінші тарауындағы бірінші періштенің келуімен басталып, 1844 жылы үшінші періште келгенде аяқталды. Пайғамбарлық тұрғыдан бұл 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі кезеңнің рәміздік кезең екенін айқындайтын екі куәгерді көрсетеді. Израилдің солтүстік және оңтүстік патшалықтарына қатысты «жеті заман» тиісінше 1798 және 1844 жылдары аяқталды, сөйтіп қырық алты жылдық кезеңді тудырды. Бұл кезең екінші куәгерсіз мағынасыз. Уайт ханым бірінші және екінші періштесіз үшінші періштенің болуы мүмкін емес екенін тікелей

үйретеді. Ол сондай-ақ бірінші періштенің 1798 жылы, ал үшіншісінің 1844 жылғы 22 қазанда келгенін де тікелей айқындайды. Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періште 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі уақыттың рәміздік пайғамбарлық кезең екендігіне екінші куәлік береді.

46 саны — ғибадатхананың нышаны; Мәсіх ғибадатхананы алғаш рет тазартқанда, яһудилердің Мәсіхпен дауласа отырып, Ирод ғибадатхананы қайта жөндеуге кіріскенде оған қырық алты жыл кеткенін айтқандарын көреміз. Тарихшылар яһудилер сілтеме жасаған Иродтың сол қайта жөндеу жұмыстары Иса шомылдыру рәсімінен өткен жылы аяқталғанын көрсетеді. Бұл дерек, сондай-ақ біздің Құдайдың бейнесінде жаратылғанымыз және Оның бейнесі 46 санымен бейнеленетін ғибадатхана екендігі жөніндегі рухани ақиқатпен бірге, соны айғақтайды.

Сөз тән болып, арамызда өмір сүрді; әрі біз Оның ұлылығын, Әкеден келген жалғыз Ұлға тән ұлылықты көрдік; Ол рақым мен шындыққа толы еді. Жохан 1:14.

«Тұрды» деп аударылған сөз «киелі шатыр» дегенді білдіреді. Киелі орынның мақсаты — Құдайдың қостың, яғни Өз халқының, арасында тұруы еді. «Тұрды» деп аударылған еврейше «киелі шатыр» сөзі Мұса тіккен киелі шатырға қатысты қолданылған сол сөздің өзі; ал Мәсіх ғибадатхананы алғаш тазартқанда, Мәсіхтің денесінің ғибадатхана екені тікелей айтылған. Адвентизмнің іргетасы болып табылатын екі аятта Пальмони нені көрсетіп тұрғанын дұрыс түсіну арқылы айқындалатын 46 саны Жохан кітабында кездеседі. 46 жыл көруге даяр болғандар үшін 220-мен байланысты.

Сонда Оның шәкірттері: «Сенің үйіңе деген құлшыныс мені жалмады»,— деп жазылғанын естеріне алды. Сонда яһудилер Оған жауап беріп: «Сен осыларды істеп тұрғаныңда, бізге қандай белгі көрсетесің?»— деді.

Иса оларға жауап беріп: «Осы ғибадатхананы қиратқандар, Мен оны үш күнде қайта тұрғызамын»,— деді. Сонда яһудилер: «Бұл ғибадатхананы салуға қырық алты жыл кетті, ал Сен оны үш күнде қайта тұрғызбақсың ба?»— десті. Бірақ Ол Өз денесінің ғибадатханасы туралы айтқан еді. Жохан 2:17–21.

Бұл жиырмасыншы аятта, демек Жохан 2:20-да, яһудилердің: «Бұл ғибадатхана қырық алты жыл бойы салынып келді, ал Сен оны үш күнде қайта тұрғызбақсың ба?» — дейтін жері. 220 деп айқайлап тұрған тарау мен аяттағы ғибадатханаға қатысты 46 саны. Осы үзіндіде яһудилер ғибадатхананың 46 жыл бойы салынғанын айтады; бұл ежелгі Израилдің басталуымен параллель, сол кезде Мұса тауда 46 күн болып, ғибадатхананы салу жөніндегі нұсқауларды қабылдады. Біз Құдайдың бейнесі бойынша жаратылғанбыз, сондықтан адам ғибадатханасында 46 хромосоманың — 23 еркектік және 23 әйелдік — болуы кездейсоқ емес. Еркектік және әйелдік 23 хромосома адам ғибадатханасын салуға арналған нұсқаулар болып табылады. Барлық нәрсені жаратқан Палмони адам денесінің ішіндегі, адам денесіндегі әрбір жасушаны тың әрі жаңа жасушалармен алмастыратын жүйені де жаратты, әрі ескі дене жасушаларының толық жаңаруы жеті жылға созылады, бұл — 2520 күн. Яһудилер 46 жылды ғибадатханамен байланыстырады, бірақ Мәсіх үш күнде қайта

тұрғызылатын Өз тәні туралы айтты. 1798 жылдан 1844 жылға дейін Миллериттік ғибадатхана көтерілді, әрі ол үш періштенің барлығы да келген кезеңде көтерілді, ал 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі 46 жылды қамтитын сол үш періште Мәсіх арқылы күндер ретінде бейнеленген. Ол: «Осы ғибадатхананы қиратындар», — деді, — «сонда Мен оны үш күнде қайта тұрғызамын», — осылайша үш күнде қайта тұрғызылуға тиіс болған ғибадатхананың қиратылуын соған сәйкестендірді.

Даниял он үшінші аятта қасиетті орынды және құритын әскерді анықтап көрсетеді. Солтүстік патшалық әскерді, ал оңтүстік патшалық қасиетті орынды білдіреді, өйткені Иерусалим сонда орналасқан. Сондықтан тапталу туралы сұрақ айтылғанда, тұтқындыққа әкетілетін осы екі нысанның (қасиетті орын мен әскердің) алғашқысы б.з.д. 723 жылы солтүстік патшалық болды. Бұдан 46 жыл өткен соң, б.з.д. 677 жылы Яһуда оңтүстік патшалығы үшін “жеті уақыт” басталады. Бұл әскердің тапталуы 1798 жылы аяқталғанын, ал қасиетті орынның тапталуы 1844 жылы аяқталғанын білдіреді.

Ежелгі Израил Иерусалимді қайта тұрғызу үшін Бабылдан үш жарлыққа сәйкес шықты, солардың үшіншісі 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің келуімен аяқталған екі мың үш жүз жылдық кезеңді бастады. 1798 жылы тура мағынадағы Бабылдың билік жүргізген жетпіс жылымен бейнеленген рухани Бабылдың үстемдік ету кезеңі аяқталды, ал үш періштемен бейнеленген пайғамбарлық кезең дәл пайғамбарлық басталған жерде — үшінші жарлықтың жариялануында — өз қорытындысына жетеді.

2300 жылдың альфасы болған үш жарлық кезеңі 2300 күннің омегасы болған үш періште кезеңінде қайталанды. Альфа да, омега да — Адвентизмнің іргетасты бағандары; 457 және 1844 жылдар ғибадатхананы және Иерусалимді тұрғызу ісін бейнелейді.

Оған былай деп айт: Әскерлердің Жаратушы Иесі былай дейді: Міне, есімі ӨСКІН болған Адам; Ол Өз орнынан өсіп шығады да, Жаратқан Иенің ғибадатханасын тұрғызады. Иә, Жаратқан Иенің ғибадатханасын дәл Сол тұрғызады; даңқты да Сол иеленеді, тағында отырып билік жүргізеді; әрі Ол Өз тағында діни қызметкер болады; ал татуласу кеңесі екеуінің арасында болады. Зәкәрия 6:12, 13.

Мұндағы Бұтақ ретіндегі Мәсіх Жаратқан Иенің ғибадатханасын салған Тұлға ретінде айқындалады; әрі үшінші күні көтерілгені сияқты, үшінші періште 1844 жылғы 22 қазанда келген кезде, Миллерлік ғибадатхана Мәсіх арқылы тұрғызылды, өйткені Жаратқан Иенің ғибадатханасын салатын — сол Өзі. Бұл Миллерлік тарихта орындалғанымен, оның кемел орындалуы кейінгі жаңбыр кезеңінде болады, өйткені «ол Жаратқан Иенің ғибадатханасын салады» деген тіркестің екі рет қайталануы мынаны ұғынатындарға мүмкіндік береді: Жаратқан Ие Миллерлік ғибадатхананы 46 жылда тұрғызды, бірақ кейінгі жаңбыр уақытында Ол жүз қырық төрт мыңнан тұратын тағы бір ғибадатхананы салады; өйткені Петір жүз қырық төрт мыңның рухани үй ретінде тұрғызылуы тиіс екенін айтады.

«Қанша уақытқа дейін?» деген сұрақ Палмониге қойылғанда, оның жауабы: «екі мың үш жүз күнге дейін; сонда қасиетті орын тазарады»; ал Мұса, Илияс және Миллершілдер, папалық шәһидтер, Зәкәрия мен ғибадатхананы өлшеп тұрған Жохан, Ишаяның алтыншы

тараудағы сөзі және аталмай қалған өзге де куәліктер он үшінші аяттағы «Қанша уақытқа дейін?» деген сұрақтың жауабы: «9/11-ден Жексенбілік заңға дейін, сонда қасиетті орын тазарады», — дейді.

1844 жылдың 22 қазаны Ыбырайымның өз ұлын құрбандыққа ұсынуымен бейнеленді, өйткені бұл көктегі Әкенің Өз Ұлын құрбандыққа ұсынған айқышты бейнеледі. Елші Пауылдың айтуынша, Қызыл теңіздегі Мұса мен еврейлер шомылдыру рәсімін білдірді, ал ол айқышты бейнелейді; сол айқыш Мория тауында Ыбырайымның Ысқақпен істегені арқылы бейнеленген еді.

Сонымен қатар, бауырластар, ата-бабаларымыздың бәрі де бұлттың астында болғанын және бәрі де теңізден өткенін білмей қалғандарыңызды қаламаймын; әрі бәрі де бұлтта және теңізде Мұсаға бағышталып шомылдыру рәсімінен өтті. 1 Қорынттықтарға 10:1, 2.

Әрине, бұл шомылдыру рәсімінің 1844 жылдың 22 қазанымен бейнеленетінін білдіреді; дәл осы кезде Нұхтың сегіз жаннан тұратын отбасы шомылдыру рәсімінен өтті. «Сегіз» саны қайта тірілудің нышаны болып табылады.

Бір кездері мойынсұнбағандар — Нұхтың күндерінде, кеме дайындалып жатқанда, Құдайдың ұзақ шыдамы күтіп тұрған кезде — солар; сол кемеде аз ғана, яғни сегіз жан, су арқылы аман сақталды. Соған сәйкес келетін бейне ретінде қазір шомылдыру рәсімі де бізді құтқарады: бұл тәннің кірін кетіру емес, қайта Иса Мәсіхтің қайта тірілуі арқылы Құдайға бағытталған ізгі ар-ұжданның жауабы. 1 Петір 3:20, 21.

1844 жылғы 22 қазан туралы ашылған ақиқаттың кез келген бір қырын қате түсіну — Нұхтың кемедегі куәлігін, Мұсаның Қызыл теңіздегі куәлігін, Ыбырайымның Мория тауындағы куәлігін және Исаның айқыштағы куәлігін қате түсінумен пара-пар. Сол күні үшінші періште тарих сахнасына келді, әрі ол — Құдай халқын мөрлейтін періште.

«Содан кейін мен үшінші періштені көрдім. Қасымдағы періште былай деді: “Оның сөзі айбатты, оның миссиясы үрейлі. Ол — бидайды арамшөптен айырып, бидайды көктегі қамба үшін мөрлейтін немесе буып-байлайтын періште”. Бұл нәрселер бүкіл ойды, бүкіл назарды өзіне аударуы тиіс. Маған тағы да соңғы рақым хабарын алып жатырмыз деп сенетіндердің күн сайын жаңа адасуды қабылдап, бойына сіңіріп жүргендерден бөлек болуының қажеттілігі көрсетілді. Мен қателік пен қараңғылықта жүргендердің жиналыстарына жас та, кәрі де бармауы тиіс екенін көрдім. Періште былай деді: “Ой еш пайдасы жоқ нәрселерге аялдауын тоқтатсын”». Manuscript Releases, volume 5, 425.

Осылайша, күнді бейнелеп көрсеткен қасиетті пайғамбарлық желілермен бірге үшінші періште келіп, өз ісін бастады; бұл іс үзіндіде бидай мен арамшөп ретінде бейнеленген дана және ақымақ қыздарды бір-бірінен айыруды қамтиды. 1844 жылдың қаншалықты терең түрде қасиетті бейнеленгенін түсінбеу, немесе 1844 жылмен байланысты болып, 1863 жылға дейін жалғасқан межелік белгілер туралы ашылғандарды білмеу жанды Адвентизмнің іргетасын білдіретін екі аяттағы негізгі тақырып Мәсіх екендігімен, әрі сол жерде Мәсіхтің математиканың және өзге барлық нәрсенің Жаратушысы Палмони ретінде танылатынының салдарларымен пайғамбарлық тұрғыдан бетпе-бет келуге даярсыз қалдырады.

Он үшінші аяттағы сұрақтың қазіргі жауабы 1845 жылғы жауаптан өзгеше. 1845 жылы ізашарлар зор түңілудің салқынынан арылып, Иеміздің пайғамбарлық сыйды елшілер заманынан бері болмаған түрде қайта қалпына келтіргені туралы оймен алғаш рет бетпе-бет келе бастады. Олар үшінші періштенің хабарының мән-маңызын ұғынуға ұмтылып, өздері жаңа ғана бастан өткерген тәжірибенің қасиетті тарихтан өзге ештеңе емес екенін түсіне бастады. 1850 жылға қарай олар 1843 жылғы ізашарлық кестені түзетіп, оның орнына қою үшін жаңа ізашарлық кесте ұсынды. Бұл екі кестенің де Хабақкук кітабының екінші тарауындағы «тақталардың» орындалуы екендігін Уайт ханым айқындап көрсетті. Олай болса, 1850 жыл — Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің орныққан орындалуы.

Ізашарлар Хабаққұк кітабының екінші тарауындағы «тақталардың» 1843 жылғы кестеде орындалғанын теріске шығару бастапқы сенімнен безіну екенін түсініп, солай деп жазды. Уайт қарындас бұл кестені Жаратқан Иенің қолымен бағытталған әрі Хабаққұқтың сөзі орындалғанының көрінісі ретінде мақұлдады; дәл осындай мақұлдауды ол 1850 жылғы кестеге де берді. Хабаққұк «тақталарды» көпше түрде атайды, ал 1843 жылғы кесте 1842 жылдың мамыр айында басылып шыққанда, ондағы кейбір сандарда Жаратқан Ие Өз қолымен бүркеп қойған қате болған. 1850 жылы сол сандардағы қатені түзеткен жаңа кесте қолжетімді болды. Хабаққұқтың тақталары пайғамбарлықтардың орындалуын білдіреді, әрі бұл пайғамбарлықтар 1842 жылдың мамырынан 1850 жылдың қаңтарына дейін орындалды.

1843 жылғы, яғни бастапқы кестеде қате болды, ал 1850 жылғы аяқталу кестесінде қате болған жоқ. 1842 жылдың мамырынан 1850 жылдың қаңтарына дейінгі кезең — орныққан пайғамбарлық кезең, әрі 1842 жылдың мамыры да, сондай-ақ 1850 жылдың қаңтары да пайғамбарлық межелерді білдіреді, және сол межелерде Альфа мен Омеганың таңбасы бар. Альфа, яғни бірінші әріп, және Омега, соңғы әрі жиырма екінші әріп. 1842 — альфа, ал 1850 — омега, және егер біз сол екі еврей әрпін алып, еврей әліпбиінің он үшінші әрпін олардың арасына орналастырсақ, онда еврей әліпбиінің бірінші, он үшінші және жиырма екінші әріптерімен жазылатын еврейдің «ақиқат» деген сөзін құрар едік.

1842 және 1850 жылдардың белестеріне қолданылатын пайғамбарлық қисын мынада: олар «қателікпен» өзара байланыстырылған. Альфада қателік болды, ал Омега сол нақ сол қателікті түзетті; демек, альфа мен омега әріптерінің арасында тұрған нәрсе — «қателік», яғни он үш саны білдіретін бүліктің нышаны. 1842 жылдан 1850 жылға дейінгі аралық — Альфа мен Омеганың таңбасын қамтитын, орныққан пайғамбарлық кезең, әрі ол — «ақиқат». Лаодикеялық Жетінші күн адвентисі сол тарихты байыппен әрі рухани тұрғыдан зерттемейінше, Хабақкук кестелерінің 1842 жылдан 1850 жылға дейінгі пайғамбарлық кезеңі ешбір күмәнсіз бекітетін айқын АҚИҚАТҚА ол іс жүзінде соқыр болады. Екі куәгер бірігіп орнықтыратын ақиқат мынау: 1850 жылғы кестеде ешқандай қателік жоқ. 1850 жылғы кестеде, 1843 жылғы кестегідей, Мұсаның «жеті мезгілі» бар, әрі екі кестеде де «жеті мезгіл» кестенің дәл ортасына, жоғарыдан төмен қарай орналастырылған, бұл «жеті мезгіл» кезеңінің б.з.д. 677 жылдан 1844 жылға дейін созылатынын бейнелейді. 2520 жай ғана кестеде тұрған нәрсе емес, ол — кестенің орталығы.

«Жеті уақытты» бейнелейтін пайғамбарлық сызықтың ортасында көрсетілген нәрсе — айқыш. Екі кестенің де ортасы жоғарыдан төменге созылатын 2520 уақыт желісі болып табылады. Дәл ортасында — айқыш. Айқыш Мәсіхтің Даниял 9:27-дегі орындалу ретінде көптермен жасалған келісімді растаған аптасының ортасы болды. Сол апта жеті жылды білдіреді, ал пайғамбарлық тұрғыдан ол 2520 күн. Кестелердегідей, 2520 күннің дәл ортасында Мәсіх айқышта келісімді растап жатты. Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен айқышқа дейін пайғамбарлық тұрғыдан 1260 күн болды. Бұл шомылдыру рәсімінен айқышқа дейін айқышқа алып баратын 1260 таңертеңгі құрбандық пен 1260 кешкі құрбандық болатынын білдіреді, бірақ айқышта сол соңғы құрбандық тоқтысы діни қызметкердің қолынан босап шықты, ал Құдайдың Тоқтысы кешкі құрбандыққа айналып, осылайша шомылдыру рәсімінен бергі 2520-шы Тоқты құрбандығын бейнеледі.

Аптаның орталығы айқыш болды, ал екі қасиетті кестенің де орталығы — айқыш; бірақ әр жағдайда Тоқты 2520 саны арқылы рәміздік түрде бейнеленген ақиқаттың ішіне орналастырылған. Айқыш 2520 күннің дәл ортасына қойылған, әрі айқышта Иса 2520-шы әрі соңғы құрбандық болды. 1842 жылдың мамыры мен 1850 жылдың қаңтары арасындағы тарих адасуды бейнелейді, ал Ақиқат болып табылатын Мәсіх екі қылмыскердің арасына қойылды; Ол қылмыскер болмаса да, соған теңестіріліп қаралды. Сондықтан бізде үш қылмыскер бар: біреуі құриды, ал біреуі құтқарылады. Бұл үш қылмыскер — қылмыс арқылы өзара байланысқан үш межелік белгі, бірақ ортадағы межелік белгі альфа мен омега қылмыскерінің қарама-қарсысы болып табылады. Альфа мен омега қылмыскерлері ортадағы межелік белгі — айқыш арқылы байланысқан.

1842 жылдан 1850 жылға дейінгі Хабаккуктың кестелерінде қателік бірінші және соңғы жолбелгіні өзара байланыстыратын ортаңғы әріп болды. Айқыштағы ортаңғы жолбелгі үш қылмыскерді өзара байланыстырды, бірақ бұлардағы ортаңғы жолбелгі қателік емес, ол — Ақиқат; әрі айқыш та, Хабаккуктың кестелері де қолдайтын ақиқаттың бір қыры — 2520 саны, яғни Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» ақиқат екендігі; ал жаңа ғана баяндалған логиканың мәнмәтінінде 2520-ні теріске шығару — Исаны теріске шығару болып табылады.

Палмони, Ғажайып Есептеуші: «Екі мың үш жүз күнге дейін; сонан соң киелі орын тазартылады»,— деп айтқанда, Ол «қанша уақытқа дейін» деген пайғамбарлық сұраққа жауап беріп тұр. Жауап енді 1844 жыл емес, өйткені филадельфиялық миллериттік қозғалыс 1856 жылы тоқтады, себебі сол кезде Джеймс пен Эллен Уайт бұл қозғалыстың Филадельфиядан Лаодикияға өткенін айқындап көрсетті. Уайт ханым құмға сол шекара сызығын тартқанда, бұл жағдай өзгергенге дейін Құдайдың Өз халқымен қарым-қатынасы бөлінуді білдіретін ретінде түсінілуге тиіс екенін білдірді; өйткені Ол Лаодикиялықтардың жүректерінің сыртында тұрып, ішке кіруге ұмтылып, есік қағып тұр. Оның құдайлығы олардың адамдығының ішінде емес. Мәсіх 1844 жылғы 22 қазанда бастаған жұмыстың дәл өзі — Өзінің құдайлығын адамзатпен біріктіру еді, және Мәсіх дәл осыны істеуге даяр болды, бірақ олай болмады.

«Егер Адвентистер 1844 жылғы ұлы түңілуден кейін өз сенімдерін берік ұстап, Құдайдың ашылып келе жатқан жетелеуші қамқорлығына бірауыздан ілесе жүріп, үшінші періштенің хабарын қабылдап, оны Киелі Рухтың күшімен дүниеге жариялаған болса, олар Құдайдың құтқаруын көрер еді, Ие олардың күш-жігерімен құдіретті түрде әрекет етер еді, іс аяқталар еді, және Мәсіх осы уақытқа дейін-ақ Өз халқын сыйын алу үшін келер еді. Бірақ түңілуден кейінгі күмән мен сенімсіздік кезеңінде адвент сенушілерінің көбі өз сенімдерінен тайып кетті.... Осылайша іске кедергі жасалды, ал дүние қараңғылықта қалдырылды. Егер бүкіл адвентистік қауым Құдайдың өсиеттері мен Исаның сенімі негізінде біріккен болса, біздің тарихымыз қандай мүлде өзгеше болар еді!» Evangelism, 695.

Ежелгі Израилдің тарихын қайталап, Жаратқан Ие қазіргі Израилді Қараңғы ғасырлардың түнегінен алып шықты да, Қызыл теңізде олармен келісім жасасты, өйткені шомылдыру рәсімі — келісімдік қатынастың нышаны. Бірақ Израилдің келісімді сақтайтын-сақтамайтыны сыналуда тиіс еді. Ежелгі Израилге қатысты, Сандар кітабына сәйкес, олар он сынақтан сүрінді. Оныншы сәтсіздікте олар қырық жылдан астам уақыт шөлде өлуге үкім етілді; осылайша бұл 1856 жылғы Лаодикеяға арналған хабарды қазіргі Израилдің қабылдамай тастауының үлгісін көрсетті. Ежелгі Израилдің біртіндеп келген он сынақтан сүрінгеніндей (он саны сынақтың нышаны болып табылады), 1844 жылы үшінші періштенің келуінен 1856 жылға дейін Филадельфиялық Миллерит қозғалысының үстіне де біртіндеп жүретін сынақ үдерісі жіберілді.

Қызыл теңізден Қадештегі алғашқы бүлікке дейінгі он сынақ пайғамбарлық кезең ретінде бейнеленеді, өйткені бұл кезеңді өзара байланыстырып тұрған он саны бар. Он саны сынақтың нышаны болғандықтан, он сынақ келісімді қабылдамай, оныншы сынақта да, тұтас сынақ үдерісінде де сәтсіздікке ұшыраған он тайпаны айқындады. Бұл кезең Қызыл теңізден өтуден басталды, ал Он өсиет теңізден кейінгі он сынақтың алғашқысы ретінде бейнеленеді; алғашқы сынақ — Он өсиеттің нышаны мен мөрі болып табылатын сенбі күні (манна арқылы бейнеленген). Ежелгі Израилдегі он сынақ кезеңі осыншалықты айқын түрде белгілі бір пайғамбарлық кезең ретінде көрсетілгенде, әрі Пайғамбарлық Рухы Қызыл теңізден өтуді 1844 жылғы 22 қазанның бейнесі болғанын бізге хабарлағанда, сол сәтте біртіндеп өрбитін сынақ үдерісі басталғанын білуіміз керек. Адвентизм мұны білмейді, сондықтан олар 1863 жылы жексенбілік заңға дейін Лаодикея шөлінде өлуге тағайындалғандарын көре алмайды; ал дәл сол заң туралы ескертуді жариялау міндеті оларға 1863 жылға алып келген сынақ үдерісінің ең басында-ақ жүктелген еді.

1856 жылы Лаодикиялық күй туралы жариялау Миллериттік адвентизмге келген кезде, “seven times” жөніндегі “жаңа шарап” жарияланды. Жаңа нұр ешқашан қабылданбады, ал жеті жылдан кейін, яғни 2520 пайғамбарлық күннен кейін, Лаодикиялық Миллериттік қозғалыс аяқталып, Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуіне айналды. Мұса Уәде етілген жерге кіруге дайын еді, бірақ оныншы сынақ келіп жеткен болатын, әрі, әрине, бұл іргелі сынақ еді, өйткені әуел бастан Мұсаға тапсырылған істің өзі Құдай халқын Уәде етілген жерге алып бару болатын. Бұл Мұса Мысырға келгенге дейін-ақ оның алдында тұрған іс еді. Оныншы сынақ келіп жетті, ал бүлікшілер Уәде етілген жерге кіру-кірмеу

мәселесінде екіұдай күй кешті.

Сонда мен сендерге былай дедім: «Сендер Жаратқан Ие Құдайымыз бізге беріп отырған аморлықтардың тауына келдіңдер. Міне, Құдайың Жаратқан Ие жерді алдыға қойды; көтеріліп, оны иемден, ата-бабаларыңның Құдайы Жаратқан Ие саған айтқанындай; қорықпа, қаймықпа». Сонда әрқайсың маған жақындап келіп: «Алдымыздан адамдар жіберейік, олар біз үшін жерді барлап шығып, бізге қай жолмен көтерілуіміз керектігін және қай қалаларға баратынымызды хабарлап келсін»,— дедіңдер. Бұл сөз маған ұнады; сондықтан мен араларыңнан он екі адамды, әр рудан бір адамнан, таңдап алдым. Заңды қайталау 1:20–23.

Осы сәттен бастап он екі тыңшының қайта оралуына дейінгі кезең 1856 жылы соңғы іргелі сынақ келген уақыттан бастап, Лаодикеялық миллериттердің жеті жыл бойы жерді шолып, ақырында қозғалыс ретінде өмір сүруді тоқтатып, шіркеуге айнаруды таңдаған тарихын бейнелейді.

Миллер ашқан алғашқы шындық — «жеті уақыт» болды; бұл оны Еремияның ежелгі соқпақтарын құрайтын іргелі ақиқаттардың негізі етті. Адвентизмге әкелінген соңғы жаңа пайғамбарлық нұр 1856 жылы берілді, әрі ол «жеті уақыт» туралы мақалалар топтамасы еді. Осы тарихи деректерді терең зерттеумен байланысты нұр өте мол, бірақ егер біз Даниялдың сегізінші тарауының он төртінші аятының жауабы неге «9/11-ден Жексенбілік заңға дейін, сонда қасиетті орын тазартылады» екенін анықтай алмақ болсақ, онда алға жылжи беруіміз керек.

1844 жылы Мәсіх бастаған іс 1863 жылы басқа жаққа бұрылып кетті, сондықтан сол кезде басталған киелі орынды «тазарту» ісі Құдай халқы Лаодикеяның шөлін кезіп өте бастаған шақта уақытша тоқтатылды. Осы себепті, 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі кезеңде Мәсіх арқылы жүзеге асырылуы тиіс болған іс, ажырататын әрі мөр басатын періште болып табылатын үшінші періште ақырында «тазарту» арқылы бейнеленген істі орындаған кезде, міндетті түрде қайта орындалуы керек болды. 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі пайғамбарлық межелер — Мәсіх киелі орынды тазарту ісін жүзеге асырар еді деген межелер, әрі сол межелер бұл істің орындалатын тарихын бейнелейді. Егер 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі кезең 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі кезеңді білдіретіні көрсетіле алса, онда «қанша уақытқа дейін» деген сұрақ «қанша уақытқа дейін» арқылы бейнеленген өзге желілермен үйлесім табады.

1844 жыл — үшінші періштенің келуі, ал 1863 жыл — сыналудың кезеңінің аяқталуын білдіреді. 1846 жылы Уайттар некеге тұрды, және сол жылы Элленнің тегі Харменнен Уайт болып өзгерді, әрі ерлі-зайыптылар жетінші күндік сенбіні ұстана бастады. Сенбі, неке және есімнің өзгеруі — бәрі де пайғамбарлық тұрғыдан келісімдік қатынастың рәміздері. Жаратқан Ие қазіргі Исраилді 1844 жылдың Қызыл теңізі арқылы алып өтті, ал 1846 жылы оларға заңын беру және олармен келісімге кіру үшін оларды Синайға алып келді. Сол заң, Хабаккуктің екі тақтасы сияқты, екі тақтаға жазылған: бірінші тақтада 4 заң, ал екінші тақтада 6 заң бар. Екі тақта ежелгі де, қазіргі де Исраилдің келісімдік қатынасын білдіреді, әрі бірге алғанда, Келісімнің Он өсиеті болып табылатын осы екі тақта ежелгі Исраил үшін

46 саны арқылы рәміздік түрде белгіленген; олар соңғы жауын тарихын бейнелейтін Хабаккуктің екі тақтасының үлгісі болды. Елуінші күн мейрамындағы екі бұлғанған нан тартуымен бірге олар бір жүз қырық төрт мыңды білдіретін туды бейнелейді.

Уайт қарындастың тегі Харменнен Уайтқа өзгерген кезде. Хармен «бейбітшіліктің жауынгері» дегенді білдіреді, бірақ оның орнына Мәсіхтің әділдігін білдіретін Уайт келді. Гулд есімі алтын дегенді білдіреді, ал Эллен — жарқын да нұрлы жарық. Оның есімі Лаодикеяға арналған хабарды бейнелейді.

Саған отта сыналған алтынды Менен сатып алуға кеңес беремін, сонда бай боларсың; және ақ киім ал, сонда киінерсің, әрі жалаңаштығыңның ұяты көрінбейтін болады; және көруің үшін көзіңе көзмай жақ. Аян 3:18.

«Көз майы» — Құдай Сөзінің нұры, ал Эллен — жарқын да сәуле шашқан нұр. 1856 жылы миллериттер үшін қауіпсіздік оның жазбалары арқылы ұсынылған әрі оның есімінде бейнеленген Лаодикеяға арналған хабарды қабылдаудан табылуға тиіс еді. Уайт қарындас 1888 жылғы Джонс пен Ваггонердің хабары Лаодикеяға арналған хабар болғанын, сондай-ақ олардың хабары үшінші періштенің хабары да болғанын анық айтады.

«Ие Өзінің ұлы рақымымен Өзінің халқына Уэггонер мен Джоунс ақсақалдары арқылы аса қымбат хабар жіберді. ... Бұл — Құдайдың дүниеге жариялансын деп бұйырған хабары. Бұл үшінші періштенің хабары; ол зор дауыспен жариялануға тиіс және Оның Рухының мол төгілуімен қатар жүреді». Testimonies to Ministers, 91.

Үшінші періште 1844 жылы келді, әрі ол өз ісін екінші рет 1888 жылы атқаруға тырысты. 1888 жылғы хабар Лаодикияға арналған хабар болды, ол үшінші періштенің хабары болды, ол Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің түсуін белгіледі, ол кейінгі жаңбырдың төгілуі кезінде жарияланатын сенім арқылы ақталу туралы хабар болды. Үшінші періште 1844 жылы келді, содан кейін 1888 жылы тағы келді, бірақ екі жағдайда да қабылданбай, кері қайтарылды; алайда осы екі жағдайдың екеуі де кейінгі жаңбыр уақытында үшінші періште келген кезді бейнелейді. 1844 жыл 9/11-дің символы, ал егер 1863 жыл жексенбілік заңды бейнелейтін болса, онда “9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі” пайғамбарлық кезең “қанша уақыт” деген таңба арқылы көрсетілгендей, он үшінші аяттағы “қанша уақыт” деген сұраққа осы шақтағы ақиқаттың жауабын білдіретін болар еді.

1842 жылдан 1850 жылға дейінгі Миллериттер тарихы — 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі үшінші періштенің сыналу кезеңімен қабаттасатын пайғамбарлық уақыт кезеңі. 1842 жылдан бастап 1863 жылға дейінгі аралықта 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі тарихты бейнелейтін пайғамбарлық межелер бар; сол кезде Мәсіх Өз ғибадатханасын, әуелі Өз шіркеуін, содан кейін он бірінші сағаттағы жұмысшыларды тазартады. Жексенбілік заң кезінде Мәсіх дүниеге белгі ретіндегі тартуды ұсыну үшін тазартылған халыққа ие болады, әрі шіркеу жеңімпаз шіркеуге айналады. Сонда Оның киелі үйі тазартылған болады.

Біз «қанша уақытқа дейін» деген нышанды өз орнына қойдық, дегенмен, әрине, бұдан өзге де нәрселер бар. Енді осыны және алдыңғы бес мақаланы Жоел кітабының аясында

қайтадан қарастыруға кірісеміз, бірақ осы жанама шегіністерді алдын ала орнықтырып алу маңызды болып көрінді. Біз қарастырған әрбір «қанша уақытқа дейін» куәлігі он төртінші аятта Палмони жауап берген «қанша уақытқа дейін» деген сұрақпен үйлеседі, өйткені қасиетті орын 9/11-ден жексенбілік заңға дейін тазартылады. Сол тарих — кейінгі жаңбырдың тарихы, ал кейінгі жаңбырдың тарихы Жоел кітабында баяндалған.